

РЕШЕНИЕ

№ 97

гр. Плевен, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РЕНИ М. СПАРТАНСКА

при участието на секретаря ВЕРГИНИЯ Н. ПЕТКОВА
като разгледа докладваното от РЕНИ М. СПАРТАНСКА Гражданско дело № 20214400100217 по описа за 2021 година

Гр.д.№217/2021г. по описа на ПОС е образувано на основание искова молба от „ЕКОЕЛ“ЕАД -в ликвидация,представявано от ликвидатора В.В. срещу „Г. ПЛП“ООД гр.Плевен,представявано от управителя П. Г..

С ИМ ищецът твърди,че е собственик на ПИ с идентификатор ***** по кад.карта на гр.Плевен ,Кайлъка,с начин на трайно ползване-второстепенна улица с площ от 1902 кв.м.,че имотът е формиран първоначално като новопроектирана второстепенна задънена улица ***** на осн. влязъл в сила ПУП-ПРЗ за територията на дружеството ,одобрен със заповед №РД-15-220/25.01.2000г.на кмета на Община Плевен,с която застроен терен с площ от 129 140 кв.м.,представляващ парцел I,стр.кв.424 по плана на гр. Плевен,съгласно АДС №719/23.01.1998г.собственост на „ЕКОЕЛ“ЕАД в ликвидация е разделен и са образувани нови урегулирани поземлени имоти, заключени между новопроектирани второстепенни задънени улици.Твърди се, че със заповед №РД-12-271/01.07.2003г.на кмета на Община Плевен е одобрен ПУП-ПРЗ въз основа на който второстепенна задънена улица по ***** е удължена в северна посока,определена от ***** –новосъздадено ***** и осева линия между *****-новосъздадено ***** . Изложени са доводи,че процесният ПИ с идентификатор ***** попада в приложното

поле на чл.208 ал.1 ЗУТ и дружеството ищец притежава правата по чл.134 ал.2т.1 от ЗУТ.В ИМ се твърди ,че „ЕКОЕЛ“-ЕАД в ликвидация е собственик на ПИ с идентификатор ***** на основание АДС №719/23.01.1998г.и чл.17а от ЗППДОП/отм./ въз основа на придобивен способ “придобиване чрез преобразуване“, посочено е, че съгласно АДС застроен терен от 129 140 кв.м.е предоставен за управление на дружеството ищец и е включен в капитала на „ЕКОЕЛ“-ЕАД в ликвидация, като е посочено,че през 1991 е образувано ЕКОЕЛ ЕООД с държавно имущество,което е правопреемник на имуществото на Комбинат Електрон Плевен ,а през 1997г.е вписано преобразуване на „ЕКОЕЛ“ЕООД с държавно имущество в “ЕКОЕЛ“ ЕАД с държавно имущество.Изложени са доводи,че са налице всички елементи на чл.17а ЗППДОП/отм./,респ.на чл.1 ПМС №201/25. 10.1993г.,а именно: имотът е бил предоставен от държавата за стопанисване и управление на държавно предприятие,не е изрично изключен с акта на МС за преобразуване на държ.предприятие в ЕООД,включен е в капитала на „ЕКОЕЛ“ЕООД гр.Плевен. Твърди се,че на 01.07.2016г.е проведена среща между представители на Община Плевен,Областна управа Плевен, Министерство на икономиката, ЕКОЕЛ-ЕАД в ликвидация и с личното участие на кмета на Община Плевен,на която е прието,че всички второстепенни задънени улици,формирани на осн.влязъл сила ПУП-ПРЗ за територията на дружеството,са собственост на ЕКОЕЛ ЕАД-в ликвидация,че същите трябва да бъдат обявени за продажба по установения от закона ред,с което ще бъде предоставена възможност на собствениците на имоти,достъпът до които се извършва чрез същите второстепенни задънени улици да придобият правото на собственост върху тях.Твърди се,че към днешна дата всички собственици на имоти-„УНИПОС“ ООД;“КРИСТИ-04“ООД, “КАБАЛАН“ЕООД;“ФЕШЪН ГРУП“ ЕООД;В.К.,достъпът до чийто ПИ се извършва чрез тези второстепенни задънени улици с идентификатори *****, *****, *****, 5*****, ***** и *****,собственост на дружеството ищец, вече са ги придобили по установения от закона ред. Посочено е,че единствено ответникът „Г. ПЛП“ООД като собственик на ПИ с идентификатор ***** не е придобил използваните от него второстепенни задънени улици за достъп до собствения му имот.Посочено е,че имотът на ответника с идентификатор ***** е придобит на 20.01.2004г.от „Плевен 1999“ ООД /от

20.11.2019г.“Конфекшън стил“ ООД/ и е внесен като непарична вноска в капитала на „Г.-ПЛП“ ООД от „Конфекшън стил“ООД,чиито дялове са изкупени от П. Г., притежаващ 75 % от капитала на ответното дружество.Твърди се,че ответникът без правно основание използва имота на ищеца-ПИ с идентификатор ***** за пешеходен и транспортен достъп до западния вход и западната фасада на производствена сграда с идентификатор *****.1,както следва:**1/ за достъп до западния вход** на собствената си производствена сграда с идентификатор *****.1, **2./за транспортен достъп до ел.подстанция** за трансформиране на ел.енергия към ниско напрежение , разположена в централната западна част на същата производствена сграда,**3./за транспортен достъп до депо за производствени отпадъци**,разположено пред централната западна част на същата сграда, **4./за транспортен достъп и за използване на имота на ищеца като паркинг** за личните автомобили на работниците в дружеството;**5./за достъп до западната фасада** на същата производствена сграда ,за нейното поддържане и ремонт, като ремонтът е извършен през 2019-2020г.,**6./ за пешеходен достъп на работниците на ответното дружество към ул.“Мануш войвода“**,чрез използване на бетонова пътека,метална врата,бетонови стълби и осветление , специално изградени за целта от ответника в ПИ с идентификатори *****,***** и *****, всички собственост на „ЕКОЕЛ“ ЕАД-в ликвидация. Изложени са доводи,че ответникът използва без правно основание имотът на ищеца-ПИ с идентификатор *****,а същевременно данъчните задължения за имота са начислявани и заплащани от ищеца „ЕКОЕЛ“ЕАД- в ликвидация,вкл.и за всички предходни години преди 15.03.2016г.,че за периода 15.03.2016г.-15.03.2021г.ответникът неоснователно е ползвал собствения имот на ищеца , без да притежава надлежно учредено право на преминаване по чл.192 ЗУТ. Твърди се,че след проведената среща на 01.07.2016г.,в продължение на пет години ищецът е отправял писмени покани до „Плевен 1999“ООД/“Г. ПЛП“ООД /за участие в провеждани тръжни процедури за продажба на процесния имот ,както и на други две второстепенни улици с идентификатори ***** и *****,които също са използвани без правно основание от ответника.Посочено е,че с писмо от 29.01. 2020г.ликвидаторът на ищеца е уведомил управителя на ответното дружество П. Г. ,че от 27.01.2020г.са обявени електронни търгове за продажба на горепосочените три ПИ с

предназначение за второстепенни задънени улици ,като със същото писмо е посочен начинът за учредяване право на преминаване през чужд имот съгласно чл.55 ЗС и чл.192 ал.1 ЗУТ,а именно чрез писмен договор с нотариална заверка на подписите,подлежащ на вписване в имотния регистър. Ищецът счита,че има правен интерес да предяви срещу ответника искове по чл.109 ЗС и чл.59 ЗЗД.В заключение моли съда да постанови решение ,с което на осн.чл.109 ЗС да бъде осъден ответника да преустанови неоснователните си действия,с които пречи на ищеца да упражнява в пълен обем правото си на собственост върху ПИ с идентификатор *****,като ответникът бъде осъден да прекрати преминаването през имота,тъй като „Г. –ПЛП“ООД не притежава надлежно учредено право на преминаване по чл.192 ал.1 ЗУТ.На основание чл.59 ЗЗД ищецът претендира обезщетение за периода 15.03.2016г.-15.03.2021г.,затова,че ответникът е ползвал без правно основание собствения му имот с идентификатор *****.Претендират се и направените по делото разноски.

На основание разпореждане на ПОС за оставяне ИМ без движение, ищецът е уточнил,че претендираното обезщетение по чл.59 ЗЗД за периода 15.03.2016г.-15.03.2021г. е в размер на 57 820,80лв.

В съдебното заседание на 22.02.2022г.на което бе даден ход по същество не се яви представител на дружеството ищец.Подробни доводи и съображения по съществото на спора са изложени в депозираните писмени бележки от „ЕКОЕЛ“ЕАД в ликвидация,представявано от ликвидатора В.В..

В едномесечния срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника “Г. ПЛП“ООД гр.Плевен,представявано от управителя П. Г.,чрез неговия пълномощник адвокат И.Н. от ПАК. В същия е взето становище, че спорът по отношение на процесния имот е разрешен с влязло в сила съдебно решение по гр.д.№8717/2017г.по описа на ПРС,по предявен иск от ищеца срещу „Плевен 1999“ООД.Твърди се,че ответникът е собственик на имот,съседен на процесния,а именно:ПИ с идентификатор ***** и на изградената върху него сграда с идентификатор *****.1 чрез частно правоприемство, правна сделка -апорт на същите в капитала на „Г.-ПЛП“ООД и като правоприемник на страната,участвала по приключилото дело постановеното съдебно решение на осн.чл.298 ал.2 ГПК има действие и спрямо ответника.На това основание счита, че исквете са недопустими и

моли съда на основание чл.299 ал.2 ГПК да прекрати производството по делото ,както и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.В случай ,че съдът приеме исковете за допустими ,моли ИМ да бъде оставена без движение,като навежда доводи,че не става ясно срещу кое дружество са предявени исковете ,тъй като в ИМ е посочено,че ответник е „Г. ПЛП“ООД ,а е представено писмо от 29.01. 2020г.до „Плевен 1999“ ООД.Твърди се,че след проверка в ТР е установено,че дружество с наименование “Плевен 1999“ООД не съществува ,същото е заличено от ТР с вписване от 25.11.2020г.,като е уточнено,че на 26.11.2019г. наименованието на дружеството е променено от „Плевен 1999“ООД на „Конфекшън стил“ООД. Изложени са доводи,че ответното дружество „Г. ПЛП“ООД е учредено и регистрирано едва на 19.09.2019г.и имотът внесен като апортна вноска в капитала на дружеството е внесен в него едва през 2020г.и от този момент имотът е собственост на ответника и се ползва от него.Твърди се,че при предявяване на негаторния иск по чл.109 ЗС ищецът следва да посочи онова неправомерно действие ,посредством което се създават пречки за ползване на процесния имот от ищеца,че в ИМ тези неправомерни действия не са посочени, което е друго основание за оставяне на ИМ без движение. Предявените искове се оспорват ,като са изложени доводи,че не отговарят на действителното правно и фактическо положение твърденията в ИМ,че имотът неправомерно се ползва от ответника и последният пречи на ищеца да ползва същия.Твърди се,че процесният имот не се използва от ответника нито като улица за преминаване на негови работници и служители , нито като паркинг,че дори и последният да е преминавал през проц.имот,това е правено само и единствено,за да стигне до собствения си имот и намиращите се там съоръжения,вкл.и т.н.“Оборотен цикъл“,предмет на гр.д.№8717/2017г.по описа на ПРС,по което е установено,че праводателят на ответника не пречи за използването на процесния имот като улица.Посочено е,че не са представени доказателства автомобилите,съгласно снимковия материал да са собственост на ответника,че дори да се приеме,че процесният имот се използва от ответника, то това е само и единствено за достъп до имоти негова собственост ,като се позовава на разпоредбата на чл.51 ЗС,че се касае за имот ,чието предназначение е улица,направена именно,за да се осъществи достъп и да бъдат обслужвани съседните имоти ,че преминаването на ответника през този имот, не пречи на ищеца да упражнява правото си на собственост и да

ползва имота.Изложени са доводи,че с ПУП,влязъл в сила през 2000г.процесният имот е отреден за улица, за да обслужва редица съседни имоти,подробно описани,които също нямат достъп до път,освен чрез преминаване през процесния имот с идентификатор *****,че същият на осн.чл.21 ал.6 от ЗОБС следва да бъде прехвърлен безвъзмездно на Община Плевен и ищецът няма право да претендира обезщетение за ползване.Твърди се,че единствената причина за образуване на делото е по този начин ответникът да бъде принуден да закупи от ищеца процесния имот.Посочено е, че въпросната второстепенна улица се ползва не само от ответника,но и от др.собственици на съседни имоти ,намиращи се на територията на бившия Ядрен завод.Позовавайки се на ТР №4/2015г.на ВКС ответникът счита,че дори да се приеме,че той ползва процесния имот,той го ползва само като улица за преминаване до свой такъв ,като с това си действие не пречатства правото на ищеца да ползва същия имот като улица за преминаване,че е невъзможно да бъде изменено предназначението на имота, който съгласно действащите регулационни планове на гр.Плевен представлява улица.В отговора е направено възражение,че ответникът е придобил по давност сервитутното право на преминаване спрямо процесния имот като се позовава на това,че неговият праводател „Конфекшън стил“ООД с предишно наименование „Плевен 1999“ООД е придобил имот,съседен на процесния чрез две сделки от 2001г.и от 2004г.Изложени са доводи,че освен оборотния цикъл, съгласно нот.акт №16 от 12.01.2004г.на нотариус В.П.,ответникът е придобил и ид.части от вътрешните пътища ,какъвто е и процесният имот, представляващ второстепенна улица.С оглед възражението за придобиване по давност на правото на преминаване върху имота,изцяло се оспорва дължимостта на обезщетението по чл.59 ЗЗД.Направено е и възражение,че същият е недопустим,тъй като редът за определяне стойността на правото на преминаване е уреден в чл.192 и сл.от ЗУТ,като в хипотезата на несъгласие на страните,стойността на обезщетението се определя от кмета на общината,а до ответника не е отправяно искане за сключване на договор за учредяване на право на преминаване.Направено е възражение,че искът по чл.59 ЗЗД касае обезщетение за периодично плащане и е погасен с кратката 3-годишна давност.Посочено е,че не е налице неоснователно обогатяване на ответника, тъй като имотът е ползван от последния само и единствено за преминаване и достигане до собствения му имот и съоръжения,вкл.и за съоръжението

„Оборотен цикъл“, за което има влязло в сила съдебно решение.Оспорва се претенцията по чл.59 ЗЗД,като ответникът счита ,че не дължи обезщетение, вкл.и за периодите от 2016г.след като дружеството е учредено и регистрирано на 19.09.2019г.и за периода същият не е бил собственик на имот,съседен на процесния и не съществувал като правен субект.Твърди се,че ищецът е предявил два идентични иска срещу ответника,по които са образувани гр.д. №204/2021г.и гр.д. №334/2021г.,двете по описа на ПОС с цел ответникът да бъде принуден да закупи процесния имот и на второ място, поради това,че ответникът е завел изп.д. срещу ищеца ,по което процесният имот и два други имота,собственост на ищеца са възбранени и са изнесени на публична продан,заради задължения на ищеца към държавата и към ответника.В съдебното заседание на 22.02.2022г.ответникът чрез своя пълномощник адвокат И.Н. от ПАК моли съда да постанови решение,с което предявените искове бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Претендират се и направените по делото разноси,съгласно представен списък по чл.80 ГПК.Подробни доводи и съображения в тази насока са изложени в депозираната от адвокат И.Н. от ПАК писмена защита.

Окръжният съд като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства,приема за установено следното:

Предмет на разглеждане в настоящото производство са обективно съединени искове по чл.109 ЗС и по чл.59 ЗЗД.С иска по чл.109 ЗС се претендира ответникът да бъде осъден да преустанови неоснователните си действия,с които пречи на ищеца да упражнява в пълен обем правото си на собственост върху ПИ с идентификатор *****,като прекрати преминаването си през имота,за което не е надлежно учредено право на преминаване по чл.192 ал.1 ЗУТ.С иска по чл.59 ЗЗД се претендира сумата 57 820,80лв.като обезщетение за ползване без правно основание на ПИ с идентификатор *****,представляващ второстепенна задънена улица за периода 15.03.2016-15.03.2021г.,ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на завеждане на ИМ-15.03.2021г.до окончателното ѝ изплащане.В този смисъл е изготвения от съда проекто-доклад ,съгласно определение №887/30.06.2021г.,приет за окончателен в съдебното заседание на 28.09.2021г.,по който страните не са направили възражения.

Неоснователно е направеното от ответника възражение,че спорът е

разрешен с вляло в сила съдебно решение на ПРС по гр.д. №8717/ 2017г.по описа на същия съд.От представения заверен препис на съдебно решение се установява,че е налице влязло в сила на 06.01.2020г. решение на ПРС по гр.д. №8717/2017г.по описа на същия съд,с което е отхвърлен като неоснователен иск с правно основание чл.109 ЗС,предявен от ищеца „ЕКОЕЛ“ ЕАД-в ликвидация срещу праводателя на ответника“Плевен 1999“ ООД, представлявано от П. Г.. С влязлото в сила решение на ПРС по гр.д. №8717/2017г.със сила на пресъдено нещо е разрешен спора между страните относно съоръжението Оборотен цикъл,за което съдът е приел,че е собственост на праводателя на ответника “Плевен 1999“ ООД и се намира в процесния имот ПИ с идентификатор *****,собственост на ищеца.Със сила на пресъдено нещо е разрешен спора между страните,че действията по експлоатация и обслужване на това съоръжение,намиращо се в гореописания имот,собственост на ищеца не представляват неоснователни действия по смисъла на чл.109 ЗС, които пречат на ищеца да упражнява правата си на собственост върху имота.Предявения в настоящото производство иск е на същото основание-чл.109 ЗС,предявен е срещу ответника като частен правоприемник на „Плевен 1999“ООД,но за други съвсем различни неоснователни действия на ответника,подробно описани в ИМ,за които ищецът твърди,че му пречат да упражнява правото си на собственост върху същия имот ПИ с идентификатор *****.Претенцията е да бъде преустановено преминаването на ответника през собствения на ищеца имот, доколкото последният няма надлежно учредено право на преминаване,съгласно чл.192 ал.1 ЗУТ .Не е налице идентичност между неоснователните действия, предмет на иска по чл.109 ЗС в настоящото производство и тези,предмет на иска по чл.109 ЗС по гр.д.№8717/2017г.по описа на ПРС,поради което не е формирана сила на пресъдено нещо.Иск по чл.59 ЗЗД въобще не е предявяван в приключилото производство.В този смисъл предявените искове са допустими.Не са налице предпоставките на чл.299 ал.2 ГПК за прекратяване производството по делото.

Безспорно между страните е ,че съгласно влязъл в сила ПУП-ПРЗ, одобрен със заповед №РД-15-220/25.01.2000г. на кмета на Община Плевен, застроен терен с площ от 129 140 кв.м., представляващ парцел I, стр.кв.424 по плана на гр. Плевен, съгласно АДС №719/23.01.1998г. - собственост на „ЕКОЕЛ“ЕАД /в ликвидация/ е разделен и са образувани нови урегулирани

поземлени имоти, заключени между новопроектирани второстепенни задънени улици.

Няма спор, а и видно от представената кадастрална скица № 15-733268/13.08.2020г., издадена от СГКК гр. Плевен/л.10/, че ПИ с идентификатор *****.*****106 с площ 1902 кв.м., с начин на трайно ползване-за второстепенна улица е вписан като собственост на ищеца „ЕКОЕЛ“ ЕАД, съгласно Акт за частна ДС № 719/23.01.1998г./л.12/.

Не се спори с оглед представените по делото доказателства, че ответникът „Г. ПЛП“ ООД е собственик на съседен имот, а именно поземлен имот с идентификатор ***** с площ 11 824 кв.м., с начин на трайно ползване за друг вид производствен, складов обект, и намиращата се в него сграда с идентификатор *****.1., внесени в капитала на дружеството като непарична вноска-апорт /частно правоприемство чрез правна сделка/ от съдружника ”Конфекшън стил” ООД, с предишно наименование „Плевен 1999” ООД. Апортът на недвижими имоти в капитала на „Г.-ПЛП“ ООД е вписан в търговския регистър със заявление от 30.01.2020г. Безспорно е, че ответното дружество е учредено и вписано в същия регистър, въз основа на заявление от 19.09.2019г.

Няма спор, че с договор за покупко-продажба от 02.02.2001г., обективиран в нот. акт № 190, т. I, рег. № 101, н. д. № 68/2002г. на нотариус С.И./л.74/ „ЕКО ЕЛ” ЕАД в ликвидация е продало на „Плевен-1999” ООД дворно място с площ от 8 900 кв.м., съгласно АДС № 332/06.04.2000г., съставляващо парцел XXII, отреден за „ЕКО ЕЛ” ЕАД от квартал 424 по плана на гр. Плевен, заедно с 2/3 идеални части от четириетажна монолитна стоманобетонна производствена сграда-корпус № 4 с обща разгърната застроена площ от 17 120 кв.м., а за продаваната ид. част с площ от 11 413,33 кв.м., ведно със съоръжения към нея. С договор за покупко-продажба от 20.01.2004г., обективиран в нот. акт № 16/2004г. на нотариус В.П./л.76-77/ „ЕКО ЕЛ” ЕАД-в ликвидация е продало на „ПЛЕВЕН 1999” ООД УПИ с площ от 2 975 кв.м., имот с № XLV, находящ се в стр. кв. 424 по плана на гр. Плевен, ведно с оборотен цикъл и съответните ид. части от вътрешните пътища/благоустрояване/, вертикална планировка, външна канализация, външен водопровод, основно ел. захранване, резервно ел. захранване, газопровод и всички подобрения, ведно с 1/3 ид. част от

построената сграда-корпус №4,строена 1984г.със ЗП-1427кв.м.

Безспорно е,с оглед представените от ищеца писмени доказателства /л.109-117/,че „ЕКОЕЛ“ЕАД /в ликвидация/ е продало на собствениците на съседни имоти включените в капитала му имоти, представляващи второстепенни улици,а някои от улиците са придобити чрез търг или публична продажба ,както следва:

-с нотариален акт №66, том I, рег. №744, дело №54 от 2019 г., на нотариус В.П.,Поземлен имот с идентификатор ***** с площ 3206 кв.м.е продаден на „Кристи-04“ООД гр.Плевен,собственик на съседен имот с идентификатор *****.*****84;

-с постановление за възлагане на недвижим имот от 06.04.2017г.на ЧСИ Н.В.,влязло в сила на 19.04.2019г.,по изп.д.№273/2016г. поземлен имот с идентификатор ***** ,с площ 2189кв.м., с предназначение за второстепенна улица/преди собственост на длъжника по изп.д. „Екоел“ЕАД в ликвидация/ е възложен на „УНИПОС“ ООД гр.Плевен, собственик на съседен имот с идентификатор *****.*****92;

- с нотариален акт №97, том IV , рег. №2265, дело № 411/2011г., на нотариус В.П. ,поземлен имот с идентификатор *****.*****102 с площ 1197 кв.м., с предназначение за второстепенна задънена улица е продаден от „ЕКОЕЛ“ЕАД-в ликвидация на „ФЕШЪН ГРУП“ ЕООД,г.Плевен,собственик на съседен имот с идентификатор *****.*****104;

-с нотариален акт №187, том II , рег. №4168, дело №252 от 2016г.на нотариус П.Х. , поземлен имот с идентификатор 5***** с площ 2753 кв. м.е продаден от „Екоел“ЕАД-в ликвидация на „КАБАЛАН“ ЕООД гр.Плевен,собственик на съседен имот с идентификатор *****.*****107. ;

- с нотариален акт №198, том IV, рег. №5753, дело №523 от 2016г., на нотариус Ж.М. ,поземлен имот с идентификатор ***** е продаден от „Екоел“ЕАД в ликвидация на В.К.,собственик на съседен имот с идентификатор *****.*****86;

-с постановление за възлагане от 28.12.2015г.на ЧСИ Н.В. по изп.д. №119/2015г., поземлен имот с идентификатор *****.*****1011 с

площ 687 кв. м./преди собственост на длъжника по изп.дело-„ЕКОЕЛ“ЕАД-в ликвидация/е възложен на „УНИПОС“ ООД,собственик на съседен имот с идентификатор *****.*****92.

Спорни в настоящото производство са въпросите налице ли са предпоставките на чл.109 ЗС,има ли неоснователни действия от страна на ответника,които пречат на ищеца като собственик на ПИ с идентификатор ***** да упражнява в пълен обем правата си върху имота,преминава ли ответникът без правно основание в имота на ищеца,представляващ второстепенна улица,ползвайки я за пешеходен и транспортен достъп до собствения си имот, създава ли с това пречки по-големи от обикновените. Спорен е и въпроса дължи ли ответникът обезщетение за ползване на имота за исковия период 15.03.2016г.-15.03.2021г.и ако дължи,в какъв размер.

За изясняване на спорните по делото въпроси са приети две експертизи-техническа и геодезическа,събрани са и гласни доказателства.

От заключението на ВЛ С.С./л.93-98/,което като обективно и компетентно съдът възприема изцяло се установява, че със Заповед №РД-15-220/25.01.2000год. на кмета на Община Плевен е одобрено изменение на ЗРП на парцели I и XVIII за „ЕКО ЕЛ“ ЕООД, парцел II за „озеленяване“ и парцел XI за „коридор за високо напрежение“,стр. кв. 424 по плана на жилищен комплекс „Кайлъка“, гр. Плевен. С изменението на плана през 2000год. парцел I за „ЕКО ЕЛ“ ЕООД се разделя и от него се образуват общо 24 нови урегулирани поземлени имота,като 20 от тях подробно описани за „ЕКО ЕЛ“ ЕООД; три за „озеленяване“ и един за резервен терен,като новообразуваните имоти са заключени между седем броя новообразувани улици-тупици, подробно описани в заповедта, с която се одобрява ЗРП в кв.424.Впоследствие със Заповед №РД-12-170/ 18.03.2002год. на кмета на Община Плевен на база на одобрена скица с виза №1499/01.06.2001г. е одобрено и ново изменение на ЗРП на УПИ XXXV- за „ЕКО-ЕЛ“ ЕООД, като част от улица с осови точки 429м-429о-429п се придава към УПИ XXXV. Предвижда се нов тупик с ок 429н-429м и новосъздадени *****о429п-429р.

През 2007г. със Заповед №РД-12-671/04.05.07г.кметът на Община Плевен е одобрил ново изменение на план за регулация и застрояване по реда на чл. 129, ал.2 във вр. с чл. 136, ал. 1 и при условията на чл. 108, ал.2 от ЗУТ, във

връзка с постъпило заявление от тогавашните ликвидатори на „Екоел ЕАД“, съгласно който се образува нов кв.424, образуват се нови Урегулирани поземлени имоти с ново отреждане, като същевременно отпадат съществуващи улици и се предвиждат нови. ВЛ е установило, че след образуването на новите урегулирани поземлени имоти, ликвидаторите на „Екоел ЕАД“ започват разпродаването им и същите са придобити от:

1./ „Шанс 65“ ЕООД през 2001 год. - УПИ XXXV с площ от 1670 кв.м., заедно с построените в него три сгради-дърводелски цех -стар, дърводелски цех-нов и сграда на гражданска защита и на УПИ XXXIII с площ от 920 кв.м.;

2./ „Плевен 1999“ ЕООД през 2001 год. на УПИ XXII с площ от 8900 кв.м. и 2004 год. на УПИ XLV с площ 2975 кв.м., ведно с оборотен цикъл, районно ел. осветление и съответните ид. части от вътрешни пътища, вертикална планировка, външна канализация, вътрешен водопровод, основно ел. захранване, резервно ел. захранване, газопровод и всички други подобрения, ведно с 1/3 ид. ч. от построената в него сграда -корпус №4, ведно със съоръженията към сградата и всички други машини и съоръжения, съгласно приемо-предавателен протокол;

3./ „Кристи-04“ ООД през 2004 год. на УПИ XXXVII с площ от 2170 кв.м., ведно с паркокателна централа-масивна монолитна едноетажна сграда със ЗП 513 кв.м. по АДС №318/2000 год.-преустройство на съществуващи сгради-бивша паркокателна централа в ШИВАШКИ ЦЕХ И СКЛАДОВЕ, ведно с правото на строеж и районно ел. осветление и съответните ид. части от вътрешни пътища, вертикална планировка, външна канализация, вътрешен водопровод, основно ел. захранване, резервно ел. захранване, газопровод и всички други подобрения;

4./ „Р.Б.“ ЕООД, през 2011 год. на УПИ XXXI с площ 4156 кв.м., заедно с построените в него четири броя сгради;

5./ „В.“ ЕООД на УПИ XX;

6./ „Фиеста 13“ ООД на УПИ LVII, XXXIX;

7./ „Булит“ ЕООД на XL и XXXIV;

8./ „Гитава ООД“ на УПИ XXXII

9./ „Фешън груп“ ООД на УПИ XXIV и УПИ LII.

В заключението е посочено, че при изготвянето на ЗРП през 2000год. и последващите му изменения през 2002год. и 2007год. нормативното изискване на чл.14. ал. 4 от ЗУТ урегулираните поземлени имоти да имат задължително лице (изход) към улица, към път или по изключение към алея в парк, е спазвано.

От проучените документи и направен оглед на място, ВЛ е установило, че „ЕКОЕЛ“ ЕАД, съгласно Акт за частна държавна собственост №719/23.01.1998год. е притежавало застроен терен с площ 129 140кв.м., находящ се в стр. кв.424, по плана на гр.Плевен, представляващ УПИ I, кв. 424 по плана на гр. Плевен, които имот е бил включен в капитала на търговското дружество, съгласно решение по фирмено дело №4631/1991год. на ПОС. Към момента на съставяне на АДС 719/23.01.1998год. е съществувал само УПИ I,кв.424 по плана на гр. Плевен,от който са образувани впоследствие с изменението на ПУП през 2000г. 24-те нови имота, заключени между четири новопроектирани улици (тупици).Към момента на одобряване на ЗРП със Заповед №РД-15-220/25.01.2000год. за парцели I и XVIII за „ЕКО ЕЛ“ ЕООД, парцел II за „озеленяване“ и парцел XI за „коридор за високо напрежение“, стр. кв. 424 по плана на жилищен комплекс „Кайлъка“, гр. Плевен е действал ЗТСУ(отм.),а изменението на застроителния и регулационен план е станало на основание чл.32, ал. 1, т.1 и 3 от ЗТСУ (отм.).Към момента на одобряване на този ЗРП през 2000год., заповед за отчуждаване на улиците по реда на глава пета от ЗТСУ (отм.) и чл.262 от ППЗТСУ(отм.) не е издадена, тъй като всички новообразувани имоти съгл. промяната на застроителния и регулационен план и обслужващите ги улици(тупици) са били на един и същи собственик -„ЕКО-ЕЛ “ ЕООД.

Видно от установеното от експертизата, след промяна на собствеността през 2001год. на новообразуваните урегулирани поземлени имоти в кв.424 по плана на гр. Плевен, се е инициирало ново изменение на ЗРП през 2002г., а по късно - и през 2007год., които изменения са извършени по реда на чл. 129, ал.2 на ЗУТ.Съгласно заключението, в срока по чл.208 от ЗУТ за започване на

отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост, на недвижимите имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, който е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64 /публична собственост на държавата и общините/, не е иницириана процедура по отчуждаване на посочените в заключението имоти, сред които и процесния имот с идентификатор *****.*****106, представляващ второстепенна улица.ВЛ е посочило,че след изтичане на този срок , собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл.134 ал.2,т.1 ЗУТ ,т.е. правото да иницирират изменение на влезлия в сила подробен устройствен план.

При извършения оглед на място ВЛ е установило,че достъп до имот с идентификатор ***** и изградените в него сгради/собственост на ответника/има от имот с идентификатор ***** ,от процесния имот с идентификатор ***** ,от имот с идентификатор*****.*****105 и имот с идентификатор ***** ,представляващи второстепенни улици.Процесният имот ***** е западната имотна граница на имота на ответника ***** и изградената в него сграда и в този смисъл е единственият достъп до западната фасада на сградата. Установено е,че в ПИ ***** съществува бетонова пътека,метална врата,бетонови стълби и осветление,като експертизата не може да даде отговор от кого са изградени.Този въпрос, поставен на ВЛ от ищеца е неотносим към предмета на спора,тъй като исковете по чл.109 ЗС и чл.59 ЗЗД не касаят ПИ *****.Според ВЛ е невъзможен достъп до западната фасада на сграда с идентификатор *****.1, собственост на „Г. ПЛП“ООД ,без да бъде използван имот с идентификатор *****.Съгласно експертизата имот с идентификатор ***** попада в границите на застроен терен с площ от 129 140 кв.м.,представляващ парцел I,в стр.кв.424,тъй като е образуван през 2000г. с одобряване на ЗРП със заповед №РД-15-220/25.01.2000г.Видно от заключението обезщетението за ползване на процесния ПИ ***** с площ от 1902 кв.м.за периода 15.032016г.-15.03.2021г.е в размер на 46 641,40лв.

На въпросите,поставени от ответника ВЛ е отговорило,че имот с идентификатор *****/второстепенна улица от *****/ е обособен с изменението на плана през 2000г.,парцел I за „ЕКОЕЛ“ ЕООД, като е разделен и от него са образувани общо 24 нови УПИ,с което се одобрява ЗРП в кв.424.Посредством поземлен имот с идентификатор *****/второстепенна улица от *****/ се достига до УПИ XXII(имот с идентификатор *****-на ответника), УПИ XXI(имот с идентификатор *****.*****107-на „Кабалан“ЕООД, УПИ LI-за озеленяване /имот с идентификатор *****.*****1004 -на „Кабалан“ЕООД/; УПИ XXXII /имот с идентификатор *****.*****1006/и улица от ***** до *****/имот с идентификатор *****/.ВЛ е посочило,че обособяването на процесния имот е било условие ,съгласно чл.14 ал.4 ЗУТ,която разпоредба предвижда,че УПИ имат задължително лице/изход/ към улица,към път или по изключение към алея в парк.Към настоящия момент процесният имот с идентификатор ***** може да се използва само и единствено като улица.

В устните си обяснения в съд.заседание на 28.09.2021г.ВЛ посочва, че процесната улица 106 не е задънена и има връзка с улица 1005,към момента може да се премине през 1005 към 79 и да се излезе по същия начин от другата посока през ул.118.Становището на ВЛ С. ,изразено в съд.заседание е,че в процесния имот с изготвянето на ПУП през 2007г.,Община Плевен е следвало да отчужди тези улици и те да останат общински,както са всички улици в държавата,но такива мероприятия не са проведени и сега същите са собственост на дружеството –ищец.

По делото е назначена геодезическа експертиза/л.184-187/,приета в съд.заседание на 22.02.2022г.От заключението на ВЛ М.Ц.,което не е оспорено от страните като обективно и компетентно съдът възприема изцяло се установява,че новопроектираната второстепенна улица с идентификатор ***** не е реализирана,не са изпълнени пътно платно,бордюри и тротоари.При извършените замервания ВЛ е установило,че на дължина 68м.от изток на запад в контура на въпросната улица попада компрометирана асфалтова и бетонова настилка с площ 417 кв.м.от бившия вътрешнозаводски път.В последните 23м.от второстепенна улица с идентификатор ***** до връзката ѝ с второстепенна улица с идентификатор ***** липсва

каквато и да е настилка, този участък е с денивелация 5м. /наклон от 22% / и практически е непреодолим. Посочено е, че в контура на ПИ с идентификатор *****.*****1006 попадат 122 кв.м. от асфалтовата настилка на бившия вътрешнозаводски път. Съгласно експертизата всички съоръжения, изградени по фасадата на сграда с идентификатор *****.1 не попадат в границите на ПИ ***** с начин на трайно ползване „Второстепенна улица“.

По делото събрани и гласни доказателства. От показанията на свидетеля Д.Д. се установява, че от края на 2019г. работи като механик в „Г. ПЛП“, а преди това от 2000-2001г. е бил шивашки работник в „Плевен 1999“ ООД, като управителят П. Г. е бил управител и на „Плевен-1999“. Свидетелят Д. посочва, че работното му място се намира на територията на бившия ядрен завод, в една от сградите. На свидетеля бе предявена скицата на процесния имот 106 на л.57 от делото и същият посочи, че сградата, в която работи е обозначена на скицата като единица, а това на което пише „1129“ е голям асфалтиран паркинг, който се използва за паркиране на автомобилите на служителите на „Г. ПЛП“, като служебния транспорт – автобус, с който и свидетелят ходи на работа, също не минава през ул.106, а спира на паркинга, където спират и колите. Свидетелят установява, че от източната страна на сграда 1 има два входа, през които се осъществява достъпът до сградата, че от западната страна има вход, който не се използва за достъп до сградата, а само за обслужване на климатика, наричан воден цикъл, което съоръжение е в имота на неговия работодател и е закупено със сградата. Този свидетел посочва, че служителите на „Г. ПЛП“ независимо дали пеша или с автомобил не ползват улица 106, а стигат до работното си място от главния път към паркинга. В показанията си Д.Д. посочва, че е виждал спрели автомобили както от западната част на сградата/ул.106/, за което не е имало разпавии, така и в южната/ул.118/, но знае, че охраната не разрешава автомобилите да спират на ул.118, за което има издадена заповед и от работодателя му. Същият посочва, че където се пресичат ул.1005 и ул.106 е много разбито, някога е имало бетон, но сега по думите му този бетон е на мармалад.

В този смисъл са и показанията на свидетеля И.З. ,който установява, че работи в предприятието от 20 години, от 2001г. като окачествител, като

същото първо е било с наименование „Плевен 1999“ и работното му място се намира на територията на бившия ядрен завод. На свидетеля бе предявена скицата на процесния имот на л.57 и същият посочи, че работното му място е в парцел 1129, а сградата е обозначена с 1. В показанията си свидетелят установява, че парцел 1129 представлява паркинг, който е много голям, че работи на втория етаж и на скицата, където са цифрите това пред сградата е улица, а на западната част на сградата се намират климатика и трансформатора. Според свидетеля порталите за сградата са от страната на паркинга, а на улицата/106/ има една врата, която техниците използват за трансформатора от задната страна, като от тази страна не спират камиони. Свидетелят посочва, че има заповед от работодателя да не се спират автомобилите на улица 106, както и на ул.118, като твърди, че на ул.118 има спрели автомобили, но не знае на кого са.

От показанията на свидетелката П.Ч. се установява, че работи в „Г. ПЛП“ от 2 години, а иначе от 20 години работи като шивачка в предприятието, което преди е било с друго име „Плевен 1999“ с управител П. Г.. Същата посочва, че сградата се намира в Калъка, в бившия ядрен завод. На свидетелката също бе предявена скицата на л.57 от делото и тя посочи, че голямата площ обозначена с 1129 е паркинга отпред, където спира служебния автобус, с който тя ходи на работа, че този автобус минава по новия път, където вървят и тролеите, като автобусът не минава там, където е 106 на скицата, а сградата е обозначена с 1. Същата установява, че и двата портала са на страната на паркинга, а от улица 106 няма официален вход и там ходят само техниците, като на улица 106 не спират автомобили. Свидетелката твърди, че има заповед на шефа да не се спира на ул.106 и на ул.118, а автомобилите спират само на паркинга.

От ответника е представена заповед №35/06.02.2020г. на управителя на „Г. ПЛП“/л.147/, с която е наредено паркирането на служебните автомобили на дружеството, както и личните на работниците и служителите да се извършва само на паркинга/площадката пред източната страна на производствената сграда, като е забранено паркирането на автомобили от южната и западната страна на производствената сграда.

От скицата на л.10 е видно, че ПИ с идентификатор ***** е с начин на трайно ползване - за второстепенна улица, а трайното

предназначение на територията е урбанизирана. Не са представени доказателства в подкрепа на твърденията в ИМ за проведена среща на 01.07.2016г. между представители на Община Плевен, Областна управа Плевен, Министерство на икономиката, ЕКОЕЛ-ЕАД в ликвидация и кмета на Община Плевен, на която да е прието, че всички второстепенни задънени улици, формирани на основание влязъл в сила ПУП-ПРЗ за територията на дружеството, са собственост на „ЕКОЕЛ“ ЕАД-в ликвидация и за предоставяне на възможност за закупуването им. Липсват доказателства и за твърдението, че в продължение на пет години ищцовото дружество е отправяло писмени покани до „Плевен 1999“ООД, респ. към „Г. ПЛП“ООД за участие в провежданите тръжни процедури за продажба на процесния ПИ, както и за други два имота, които дружеството използва. В тази насока е представено само писмо от 29.01.2020г./л.16/, с което ликвидаторът на ищеца е уведомил управителя на ответното дружество П. Г., че от 27.01.2020г. са обявени електронни търгове за продажба на имоти *****; ***** и ***** с предназначение за второстепенни улици, като със същото писмо е посочен начинът за учредяване право на преминаване през чужд имот, съгласно чл.55 ЗС и чл.192 ал.1 ЗУТ.

При така събраните доказателства и изяснена фактическа обстановка, съдът приема, че не са налице предпоставките за уважаване на иска по чл.109 ЗС. Съгласно чл.109 от ЗС собственикът може да иска прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява своето право. От самата разпоредба е видно, че двете задължителни условия за уважаването на иска са: неоснователността на действията на ответника по негаторния иск и създаването на пречки за собственика да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем. За уважаването на този иск във всички случаи е необходимо ищецът да докаже не само, че е собственик на имота, че върху този имот ответникът е осъществил неоснователно въздействие /действие или бездействие/, но и че това действие или бездействие на ответника създава за ищеца пречки за използването на собствения му имот по-големи от обикновените /чл.50 от ЗС/.

В конкретния случай е безспорно, че ищецът е собственик на ПИ с идентификатор ***** с площ 1 902кв.м., представляващ второстепенна задънена улица, който е бил част от притежавания от дружеството застроен

терен с площ от 129 140 кв.м., представляващ парцел I, стр.кв.424 по плана на гр.Плевен,съгласно акт за частна ДС № 719/23.01.1998г. През 2000г. целия парцел ,притежаван от ищеца ,съгласно влязъл в сила ПУП-ПРЗ,одобрен със заповед №РД-15-220/25.01.2000г. на кмета на Община Плевен е разделен,като от него са образувани 24 УПИ, заключени между новопроектирани второстепенни задънени улици,едната от които е процесната - ПИ с идентификатор *****. В тази връзка изложените в ИМ аргументи напълно се споделят от съда и кореспондират с представените по делото доказателства.

Ответното дружество е собственик на поземлен имот с идентификатор ***** с площ 11 824кв.м., с начин на трайно ползване :за друг вид производствен, складов обект и намиращата се в него сграда с идентификатор *****.1, въз основа на апорт/частно правоприемство чрез правна сделка/ в капитала на „Г.-ПЛП“ООД, извършен на 30.01.2020г. Недоказано е според съда твърдението на ответника,че притежава идеални части от процесната второстепенна улица ,собственост на ищеца -ПИ с идентификатор ***** , с площ 1 902кв.м.Описанието в нотариалния акт, с който „Плевен 1999“ ЕООД през 2004 год. е закупил УПИ XLV, с площ 2975кв.м., ведно с посочените в него обекти - оборотен цикъл, районно ел. осветление и съответните ид.части от вътрешни пътища, вертикална планировка,външна канализация, вътрешен водопровод, основно ел. захранване, резервно ел.захранване, газопровод и всички други подобрения, ведно с 1/3 ид.ч. от построената в него сграда - корпус №4, ведно със съоръженията към сградата и всички други машини и съоръжения, съгласно приемо-предавателен протокол, също не може да обоснове извода, че дружеството ответник е правоприемник на някаква идеална част от път, които е извън границите на придобития от него УПИ XLV, с площ 2975кв.м., с днешен идентификатор *****.Само на база тази формулировка в нот.акт от 2004,че се придобиват идеални части от вътрешнозаводски пътища,без каквато и да е индивидуализация за местонахождението на тези пътища ,при липсата на други писмени доказателства в тази насока ,не може да се приеме за доказано възражението на ответника ,че притежава идеални части от ПИ с идентификатор ***** ,респ.,че именно като съсобственик на имота използва улицата за преминаване.

Недоказано е направеното от ответното дружество възражение, че праводателят му „Плевен 1999“ООД е придобил по давност сервитутното право на преминаване през съседния ПИ с идентификатор ***** ,като се позовава и на разпоредбата на чл.82 ЗС и счита,че към своето владение следва да бъде присъединено и владението на праводателя му „Плевен 1999“ООД.Не е налице признание в ИМ,както се твърди в депозираната от пълномощника писмена защита,че ответникът и неговият праводател ползват имота близо 17 години,т.е.от 20.01.2004г.,когато праводателят „Плевен 1999“ООД е придобил собствеността върху парцела.В ИМ са изложени доводи за наличие на неоснователни действия,пречещи на ищеца да упражнява правото си на собственост в пълен обем,като се визира периода от последните 5 години ,преди завеждане на ИМ,съответно за този период се претендира и обезщетението по чл.59 ЗЗД.Никъде в ИМ и в депозираните от ищеца становища не се съдържа подобно признание.Съгласно чл.85 ЗС по отношение на сервитутите, които са ограничени вещни права, са приложими разпоредбите за придобивната давност.Доколкото процесната улица не представлява публична държавна или общинска собственост,не са налице ограниченията, предвидени в чл. 86 ЗС.В конкретната хипотеза не са агажирани никакви доказателства в подкрепа на твърдението,че праводателят на ищеца е придобил по давност сервитутното право на преминаване върху процесната улица,че върху имота е осъществявано непрекъснато владение за период повече от 10 години от дружеството-праводател на ответника.Изложените доводи за придобиване сервитутното право на преминаване по давност ,на основание кратката 5 годишна давност са изцяло неоснователни,с оглед изложените по-горе съображения,че няма данни да е придобил идеални части,респ.да е съсобственик на процесната улица.

Съгласно дадените разяснения в ТР на ОСГК на ВКС № 4 от 6.11.2017 г. по т. д. № 4/2015 г.,т.3 от същото за уважаване на иска с правна квалификация чл. 109 ЗС е необходимо ищецът да докаже, че неоснователното действие на ответника му пречи да упражнява своето право.

В конкретната хипотеза не са налице такива неоснователни действия, които пречат на ищеца да упражнява правото си на собственост в пълен обем. От показанията на разпитаните по делото свидетели,които съдът кредитира се установява,че работниците и служителите на „Г. ПЛП“ ООД пеша,със

служебен транспорт или с личните си автомобили преимуществено стигат до работното си място не през процесната улица с идентификатор *****,а през имот,собственост на ответника-ПИ с идентификатор *****.1129.,където има голям паркинг,че преминаване през улицата се извършва инцидентно от техниците за поддръжка на намиращия с в имота на ищеца оборотен цикъл,както и за поддръжка и експлоатация на трансформатор .По отношение на съоръжението оборотен цикъл е налице влязло в сила решение на ПРС по гр.д.№ 8717/2017г.,с което е отхвърлен като неоснователен искът по чл.109 ЗС, предявен от „ЕКОЕЛ”ЕАД в ликвидация срещу праводателя на ответника „Плевен 1999”ООД.Със сила на пресъдено нещо е установено,че оборотният цикъл е собственост на праводателя на ответника “Плевен 1999“ ООД и се намира в процесния имот ПИ с идентификатор *****,собственост на ищеца,че действията на ответното дружество по експлоатация и поддръжка на оборотния цикъл не са такива по смисъла на чл.109 ЗС.Дори да се приеме,че процесната улица се използва от ответника и неговите работници и служители преминават пеша или с друг вид транспорт през улицата,това преминаване не представлява неоснователни действия,които да пречат на ищеца да упражнява правото си на собственост в пълен обем по смисъла на чл.109 ЗС ,с оглед предназначението на имот 106-второстепенна улица.Установи се категорично от заключението на ВЛ С.,че този имот може да се ползва само и единствено като улица,че е обособен като второстепенна улица именно,за да се изпълни изискването на чл.14. ал. 4 от ЗУТ и новосъздадените урегулирани поземлени имоти да имат задължително лице /изход/ към улица, към път и т.н.Недоказано е твърдението на ищеца,че тази улица е задънена.Съгласно заключението на техническата експертиза процесната улица 106 осигурява достъп както до западната фасада на сградата на ответника,така и до няколко съседни имоти,намиращи се в западната част от процесната улица.Видно от скиците това са имоти с идентификатори *****.*****.107-собственост на „Кабалан”ЕООД;*****.*****.1004-собственост на „Кабалан” ЕООД; *****.2.*****.1006 и улица с идентификатор *****.Собствениците на тези УПИ нямат друг достъп до път ,освен чрез преминаване през процесната улица с идентификатор*****.Основателно е направеното от ответника възражение,че не става ясно на какво основание ищецът счита,че само и

единствено „Гергиев ПЛП”ООД ползва въпросната улица,след като тя осигурява достъп до други имоти и като улица всеки може да преминава през нея.Съгласно чл. 14, ал.1 ЗУТ с подробните устройствени планове се урегулират улици, като по този начин се определя съответното предназначение на част от земната повърхност.Улиците в рамките на населеното място, които не са част от републиканската пътна мрежа, представляват публична общинска собственост,по аргумент на от чл.2, ал.1, т.2 вр. чл.3, ал.2, т.1 от ЗОС вр. §7, т.4, пр.2 от ПЗР на ЗМСМА.Предназначението на имота съгласно предвижданията на ПУП е за второстепенна улица,което определя правният субект,който следва да притежава имота съобразно отреждането по плана и това е Община Плевен.В този смисъл е и изразеното становище от ВЛ С. ,че тези второстепенни улици,вкл.и процесната 106 следва да са собственост на Община Плевен.Безспорно е в случая,с оглед приетата експертиза, че в сроковете по чл.208 ЗУТ не е извършено отчуждаване и обособените като второстепенни улици през 2000г.,заедно с обособените УПИ са останали собственост на ищеца. ”ЕКОЕЛ”ЕАД-в ликвидация като заинтересован собственик не е предприел и съответните действия по реда на чл.134 ал.2,т.1 ЗУТ за изменение на влезлия в сила ПУП. Съгласно чл.21, ал.6 от ЗОБС имоти собственост на държавата не могат да бъдат отчуждавани принудително за общински нужди, а когато за нуждите на обектите по ал.1/обекти-публична общинска собственост/ се засягат имоти частна държавна собственост, какъвто е настоящия, те се прехвърлят безвъзмездно в собственост на общината по реда на Закона за държавната собственост.Такова прехвърляне не е извършено и процесният имот е останал собственост на ищцовото дружество.

Имотът ,собственост на ищеца ***** представлява второстепенна улица,създадена и обособена именно,за да обслужва съседните имоти и чрез нея да се осигури достъп до тези съседни имоти,както и новообразуваните УПИ да имат задължително лице/изход/ към улица или път.Собственият на ищеца имот се ползва за преминаване ,съобразно неговото предназначение,поради което по никакъв начин не се нарушава правото на собственост на дружеството ищец.Фактът,че други собственици са закупили чрез продажба от ищеца или по реда на принудителното изпълнение чрез публична продажба са придобили собствеността на някои от

второстепенните улици,граничеши със собствените им имоти ,не съставлява законово основание ,задължаващо ответното дружество също да закупи процесната улица 106.Не на последно място следва да се отбележи,че ответникът „Г. ПЛП”ООД не е универсален правоприемник на „Плевен 1999”ООД.

Ответното дружество е учредено и вписано в търговския регистър въз основа на заявление от 19.09.2019г.и като нововъзникнало такова не е могло да осъществява правни и фактически действия,в т.ч. преминаване и ползване на процесната улица,преди тази дата.”Плевен 1999”ООД,впоследствие с наименование „Конфекшън стил”ООД е било съдружник в „Г. ПЛП”ООД и като съдружник е направило апорт в капитала на дружеството ответник на няколко недвижими имота,вкл.и този с идентификатор ***** и изградената в него сграда с идентификатор *****.1 . Налице е частно правоприемство чрез правна сделка относно собствеността на апортираните имоти.От друга страна поземлен имот с идентификатор *****, за чийто достъп е било нужно преминаването през въпросната улица,е придобит чрез апорт в капитала на дружеството, вписан със заявление от 30.01.2020г.Неоснователни действия за пречене по смисъла на чл.109 ЗС биха могли да се извършват посредством работници и служители на дружеството едва след учредяването му и по-точно след придобиване на горепосочените имоти, което е станало на 30.01.2020г.

По изложените съображения съдът приема,че искът по чл.109 ЗС е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Неоснователна е и претенцията по чл.59 от ЗЗД за заплащане на обезщетение за ползване на имота за периода 15.03.2016-15.03.2021г.По делото не се установиха нито неоснователни действия на ответника,пречеши на ищеца да упражнява правата си на собственик върху процесната улица 106 в пълен обем,нито има данни ищецът като собственик да е бил лишен от ползване на тази улица.Няма данни за процесния период от 5 години само и единствено работниците и служителите на ответника да са преминавали и ползвали процесната улица 106,след като тя осигурява достъп както до западната фасада на сградата на ответника,така и до съседни имоти, собственост на други лица.Не е установено кога,за какъв период от време и каква част от ПИ ***** с предназначение улица е ползвана от

ответника, за да бъде ангажирана отговорността му за заплащане на обезщетение по чл.59 ЗЗД. В случая не е налице хипотезата на неоснователно обогатяване. Искът по чл.59 ЗЗД за сумата 57 820,80 лв., претендирана като обезщетение за ползване без правно основание на ПИ с идентификатор ***** , представляващ второстепенна задънена улица за периода 15.03.2016-15.03.2021 г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на завеждане на ИМ-15.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане е неоснователен и следва да се отхвърли.

При този изход на процеса и на основание чл.78 ал.3 ГПК ищецът следва да заплати на ответника направените по делото разноски общо в размер на 2 955 лв., съгласно представен списък по чл.80 ГПК.

Водим от горното , Окръжният съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения на основание чл.109 ЗС иск от „ЕКОЕЛ“ ЕАД-в ликвидация гр.Плевен, представлявано от ликвидатора В. В. В., ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ***** против „Г.-ПЛП“ ООД, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ***** , ЕИК ***** , представлявано от управителя П. Б. Г., със съдебен адрес за призоваване: адвокат И.Н. от ПАК , гр.Плевен, ***** относно претенцията да бъде осъден ответника да преустанови неоснователните си действия, с които пречи на ищеца да упражнява в пълен обем правото си на собственост върху ПИ с идентификатор ***** , като прекрати ползването и преминаването през имота **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

ОТХВЪРЛЯ предявения на основание чл.59 ЗЗД иск от „ЕКОЕЛ“ ЕАД-в ликвидация гр.Плевен, представлявано от ликвидатора В. В. В., ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление гр. Плевен, ***** против „Г.-ПЛП“ ООД, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ***** , ЕИК ***** , представлявано от управителя П. Б. Г., със съдебен адрес за призоваване: адвокат И.Н. от ПАК , гр.Плевен, *****

за сумата **57 820,80лв.**, претендирана като обезщетение за ползване без правно основание на ПИ с идентификатор ********* , представляващ второстепенна задънена улица за периода 15.03.2016г.-15.03.2021г.,ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на завеждане на ИМ-15.03.2021г.до окончателното ѝ изплащане КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН .

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 ГПК „ЕКОЕЛ“ЕАД-в ликвидация гр.Плевен,представявано от ликвидатора В. В. В., ЕИК ********* ,със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ********* **ДА ЗАПЛАТИ** на „Г.-ПЛП“ ООД, със седалище и адрес на управление гр.Плевен,*********,ЕИК *********, представлявано от управителя П. Б. Г.,със съдебен адрес за призоваване: адвокат И.Н. от ПАК ,гр.Плевен,********* деловодни разноски **в размер на 2 955лв.**

Решението подлежи на обжалване пред ВТАС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____